

**Ailenin Korunmasına Dair Kanunda Değişiklik Yapılması
Hakkında Kanun Tasarısı ve Sağlık, Aile, Çalışma ve
Sosyal İşler ile Adalet Komisyonları Raporları (1/1272)**

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

1/12/2006

Sayı: B.02.0.KKG.0.10/101-50/5535

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 14/11/2006 tarihinde kararlaştırılan "Ailenin Korunmasına Dair Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan
Başbakan

GENEL GEREKÇE

17/1/1998 tarihli ve 23233 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun, aile içi şiddeti önleme konusunda reform niteliğinde yasal bir düzenlemedir. Yürürlük tarihinden itibaren yaygın bir şekilde uygulanmış bulunan bu Kanun hakkında uygulamadan kaynaklanan kavram karışıklıkları ve tereddütler hasil olmuştur. Söz konusu kavram karışıklıklarının ve tereddütlerin Kanunun amacı olan aile içi şiddeti önleme işlevinin aksamadan ve acil olarak yerine getirilmesi için giderilmesi gerekmiştir. Türkiye Büyük Millet Meclisinin 28/6/2006 tarihli ve 853 sayılı Kararıyla Töre ve Namus Cinayetleri ile Kadınlara ve Çocuklara Yönelik Şiddetin Sebeplerinin Araştırılarak Alınması Gerekten Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla oluşturulan Meclis Araştırma Komisyonu Raporu ile 4/7/2006 tarihli ve 26218 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 2006/17 sayılı Başbakanlık Genelgesinde 4320 Sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanunda değişiklik yapılması gerektiği belirtilmektedir. Tasarı, belirlenen eksiklikleri gidermek üzere düzenlenmiştir. Bilindiği gibi 4320 sayılı Kanunun temel amacı aile içinde şiddet uygulayan bireyi, ortak yaşam alanından uzaklaştırarak ve diğer birtakım tedbirleri uygulamaya koyarak aile içi şiddeti önlemektir.

Ülkemizde aile içinde, eşler arasında veya aynı çatı altında yaşayan diğer aile bireyleri arasında da şiddetin varlığı bilinen bir gerçektir. Bu durumda şiddet olgusunu geniş yorumlayarak aile içi şiddeti sadece eşler arası şiddet olarak algılamamak gereği ortaya çıkmıştır. Ayrıca, aynı çatı altında yaşamayan; boşanma veya ayrılık nedeniyle ayrı konutlarda bulunan bireyler ve evli olmalarına rağmen fiilen ayrı yaşayan aile bireyleri ve çocuklar da aile içi şiddete maruz kalabildiklerinden, aile içi şiddet mağduru kapsamının gerçeklere uygun olarak düzeltilmesi gerekmiştir.

Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrasından farklı olmak üzere ikinci fıkrasında "eş" ifadesinin kullanılmasının, geçen süre zarfında uygulamada, olayın tarafları konusunda kavram karışıklığı yarattığı görülmüştür. Söz konusu karışıklığı ortadan kaldırmak amacıyla "kusurlu eş" ifadesi yerine "Kusurlu eşin veya diğer aile bireyinin" ifadesinin kullanılması uygun bulunmuştur.

Tasarıda, Aile Mahkemesi Hâkiminin uygun görmesi halinde şiddet uygulayan birey için “Bir sağlık kuruluşuna muayene veya tedavi için başvurusu” tedbirine hükmedebileceği öngörülmüştür. Anayasanın “Sosyal ve Ekonomik Haklar ve Ödevler” başlıklı Üçüncü Bölümünün “Ailenin korunması” başlıklı 41 inci maddesinde “Aile, Türk toplumunun temelidir ve eşler arasında eşitliğe dayanır. Devlet, ailenin huzur ve refahı ile özellikle ananın ve çocukların korunması ve aile planlamasının öğretimi ile uygulanmasını sağlamak için gerekli tedbirleri alır.” hükmü bulunmakla; Devlet özellikle ananın ve çocukların korunmasını sağlamakla yükümlü tutulmaktadır. Bu nedenle şiddet uygulayan bireyin herhangi bir rahatsızlığının bulunup bulunmadığı hususunun tespiti ve tedavisi ile uyguladığı veya uygulayacağı şiddetin ortadan kaldırılması amaçlanmaktadır.

4320 sayılı Kanunda, şiddet mağduru kişilerin tedbir kararı sonrasında ekonomik sıkıntı çekmelerini önlemek için tedbir nafakası hükme bağlanmıştır. Özellikle şiddet uygulayan bireyin ailenin geçimini birinci derecede sağlayan kişi olması halinde, bu kişinin eve ve aile bireylerine yaklaştırılması halinde ailenin geçim sıkıntısı içine düşeceği bir gerçektir. Anayasanın 5 inci maddesinde Devlete, vatandaşın refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak, kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleri ile bağdaştırmayacak surette sınırlayan ekonomik engelleri kaldırmak görevi verilmiştir. Anayasanın bu hükmü gereğince, aile içi şiddet mağduru insanların ekonomik güvence altına alınmaları tedbir nafakası olarak sağlanmakta olup, eğer şiddet mağdurları nafaka almakta iseler, mükerrer nafaka ödenmesine engel olunacak şekilde yeni bir düzenleme yapılmıştır.

4320 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde yer alan, bu maddenin birinci fıkraya hükmüne göre yapılan başvuruların harca tabi olmayacağı hükmü, bu Kanun kapsamındaki başvurular ve verilen kararların infazı için yapılan icrai işlemlerin harca tabi olmayacağı şeklinde düzenlenmiştir. Kanun özellikle kadın ve çocukların koruma altına alma ve bu sebeple şiddete maruz kalmış kişilere yargı işlemlerinde mali külfet getirmeme amacını taşımaktadır. Söz konusu amaç doğrultusunda başvurunun harca tabi olmaması uygulamasına uyacak şekilde, hükmedilen tedbirlerin icraya konulması aşamasında da harç alınmaması hususunun Kanunda ayrıca belirtilmesine ihtiyaç duyulmuştur.

Diğer taraftan, bu Kanunun uygulanmasına yönelik hususların yönetmelikle düzenleneceği hüküm altına alınarak uygulamada karşılaşılabilecek aksaklıkların giderilmesi amaçlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Ülkemizde aile içi şiddeti sadece eşler arası şiddet olarak algılamamak gereği ortaya çıktığından, ayrıca, aynı çatı altında yaşamayan; boşanma veya ayrılık nedeniyle ayrı konutlarda bulunan bireyler de aile içi şiddete maruz kalabildiklerinden, 4320 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde yer alan “Kusurlu eşin” ibaresi “Kusurlu eşin veya diğer aile bireyinin” şeklinde, “diğer eş ve çocuklar” ifadesi “aile bireyleri” şeklinde değiştirilmiştir. Ayrıca, aile içi şiddete maruz kalan eşin bu şiddet nedeniyle çocuğu ile birlikte evinden ayrılarak baba evine gitmesi ve boşanma davası açılması durumlarında dahi, koşulların gerçekleşmesi halinde, 4320 sayılı Kanundan faydalanabileceği de dikkate alınmıştır. Bu nedenle maddenin (b) bendinde yer alan “eşe ve varsa çocuklara tahsisi ile diğer eş ve çocukların oturmakta olduğu eve” ifadesi, “aile bireylerine tahsisi ile bu bireylerin birlikte ya da ayrı oturmakta olduğu eve” şeklinde ve (f) bendinde yer alan “ortak konuta gelmemesi veya ortak konutta” ibaresi “şiddet mağdurunun yaşamakta olduğu konuta veya işyerine gelmemesi veya bu yerlerde” ifadesinin eklenmesi gerekli görülmüştür.

Diğer taraftan, maddeye “f) Bir sağlık kuruluşuna muayene veya tedavi için başvurusu” şeklinde (f) bendi eklenerek Aile Mahkemesi Hâkiminin uygun görmesi halinde şiddet uygulayan birey için bu tedbire hükmedebileceği düzenlenmiştir.

4320 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde, şiddet mağduru kişilerin tedbir kararı sonrasında ekonomik sıkıntı yaşamalarını önlemek için Aile Mahkemesi Hâkiminin tedbir nafakasına hükmedeceği öngörülmüştür. Bu kez Tasarıda, bu hususun daha anlaşılır ve eğer şiddet mağduru nafaka alınakta ise mükerrer nafaka ödenmesine engel olunacak şekilde bir düzenleme yapılmıştır.

4320 sayılı Kanun, şiddete uğrayan aile bireylerini koruma altına alma ve bu nedenle şiddete maruz kalmış kişilere yargı işlemlerinde mali külfet getirmeme amacını taşımaktadır. Kanundaki, bu amaç doğrultusunda ve başvurunun harca tabi olmaması hükmüne uyacak şekilde, Tasarıda ilave olarak verilen kararların infazı için icraya konulması aşamasında da harç alınmaması hususu düzenlenmiştir.

Madde 2- 4320 sayılı Kanunun uygulanmasında zabıta görevli kılınmış ancak bu göreve bir açıklama getirilmediğinden uygulamada tereddütler ortaya çıkmıştır. Bu nedenle tedbir kararının genel kolluk kuvvetlerince uygulanacağına ilişkin maddede değişiklik yapılmıştır.

4320 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin üçüncü fıkrasının ikinci cümlesindeki 3005 sayılı Meşhuk Suçların Muhakeme Usulü Kanununa yapılan atfa; 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 18 inci maddesi ile bu Kanunun yürürlükten kaldırılması sebebiyle Tasarı metninde yer verilmemiştir.

Maddede, şiddetin sadece eş ve çocuklarla sınırlı olmadığı gerekçesi ile “eş” ifadesi “eş veya diğer aile bireyleri” ifadesi ile değiştirilmiştir.

Madde 3- Yürürlük maddesidir.

Madde 4- Yürütme maddesidir.

Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler

Komisyonu

18/12/2006

Esas No: 1/1272

Karar No: 49

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bakanlar Kurulunca 01/12/2006 tarihinde Başkanlığınıza sunulan, "Ailenin Korunmasına Dair Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" Başkanlığımızca 7/12/2006 tarihinde tali komisyon olarak Komisyonumuza; esas komisyon olarak ise Adalet Komisyonuna havale edilmiş ve Komisyonumuz, 14/12/2006 tarihli 42 nci toplantısında Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanı başkanlığında, Sağlık, Adalet ve İçişleri Bakanlıkları, Emniyet Genel Müdürlüğü, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü ile Ankara Barosu, Türk Kadınlar Birliği ve Cumhuriyet Kadınları Derneği temsilcilerinin katılımıyla Tasarırı inceleyip görüşmüştür.

17/1/1998 tarihli ve 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun, aile içi şiddeti önlemek, aile içi şiddeti uygulayan bireyi ortak yaşam alanından uzaklaştırmak ve diğer birtakım tedbirleri uygulamaya koymak amacı ile yürürlüğe girmişti.

Tasarı ile;

4320 sayılı Kanunun uygulamasından doğan bazı kavram karışıklıklarını ve tereddütleri gidermek amaçlanmaktadır.

Bu anlamda olmak üzere 4320 sayılı Kanundan farklı olarak; "kusurlu eşin" ibaresi "kusurlu eşin veya diğer aile bireyinin" şeklinde değiştirilmekte, kusurlu eşin veya diğer aile bireyinin alkollü veya uyuşturucu herhangi bir madde kullanmış olarak şiddet mağdurunun yaşamakta olduğu konuta veya işyerine gelmemesi veya bu yerlerde bu maddeleri kullanmaması öngörülmekte, kararın infazı için yapılan icrai işlemlerin harca tabi olmaması ve Cumhuriyet Başsavcılığının koruma kararının uygulanmasında "zabıt" ifadesine açıklık getirilerek "genel kolluk kuvvetleri" marifetiy-le izlemesi düzenlenmektedir.

Tasarının Komisyonumuzda görüşülmesi sırasında Komisyon toplantısına katılan kadın ve aileden sorumlu Devlet Bakanı tarafından bazı bilgiler verilmiştir.

Sayın Bakan;

4320 sayılı Kanunun uygulanması sırasında birtakım eksikliklerin ortaya çıktığını ve Kanun'a birtakım kavramların ilave edilmesinin zorunlu olduğunu,

Türkiye Büyük Millet Meclisinin 28/06/2006 tarihli ve 853 sayılı Töre ve Namus Cinayetleri ile Kadınlara ve Çocuklara Yönelik Şiddetin Sebeplerinin Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla oluşturulan Meclis Araştırma Komisyonu Raporu ile 4/7/2006 tarihli ve 26218 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 2006/17 sayılı Başbakanlık Genelgesinde de 4320 sayılı Kanunda değişiklik yapılması gerektiğinin belirtildiğini,

Kanun'da yer alan konut kavramının çoğunlukla müşterek çiftlerin kullandığı konut olarak anlaşıldığı, oysa ki kadının aile yanına dönmüş olması, herhangi bir arkadaş yanına sığınmış olması, bir işyeri dahil geniş bir korumayı gerektirdiği, dolayısıyla sadece ortak konutun korunmasının sorunu ortadan kaldırmadığını belirtmişlerdir.

Sayın Bakan ayrıca Tasarı ile Kanun'dan farklı olarak;

"Eş ve çocuklar" yerine "aile bireyleri" ibaresinin tercih edildiğini, aile içerisindeki şiddeti geniş yorumlayarak bireyleri daha fazla koruyan bir düzenlemenin yapıldığını, "eş" ibaresinin kavram karşıklığını gidermek amacıyla "kusurlu eş ve diğer aile bireyleri" olarak değiştirildiğini,

Aile mahkemesi hâkiminin, şiddet uygulayan bireyin psikolojik bir rahatsızlığının bulunup bulunmadığının tespiti ve bir sağlık kuruluşunda tedavisi için tedbir kararına hükmedebileceği,

Şiddet mağdurunun nafaka alması durumunda mükerrer nafaka alınmasını önlemek amacıyla yeniden düzenleme yapıldığını,

Sadece başvurudan değil, çocuk tesliminden nafaka tedbirlerinin uygulanmasına kadar kanunun uygulanması için yapılan başvuruların harca tabi olmamasının yeniden düzenlendiğini belirtmişlerdir.

Tasarının Komisyonumuzda görüşülmesi sırasında toplantıya katılan bazı sivil toplum örgütleri ve Milletvekilleri tarafından bazı görüş ve eleştiriler de ileri sürülmüştür.

Tasarı ile ilgili olmak üzere;

Aile içi şiddet kavramının yeteri kadar açık olmadığı, akla kaba şiddet, rapor alınabilir bir durumun geldiği ve rapor olmadığı zaman şiddet uygulayan bireyin evden uzaklaştırılmadığı, bu nedenle tasarıya "korkuya, hakarete veya benzer bir zarara maruz kalması veya bu eylemlere maruz kalacağı yönünde ciddi ve yakın bir tehdit varsa" ibaresinin de eklenmesi gerektiği,

Cumhuriyet başsavcılığının kararın uygulanması yönündeki görevinde zorunluluk olduğunun daha açık ifade edilmesi gerektiği, "izler" kavramı yerine "infazını sağlar, uygular" demenin daha doğru olduğu,

Konunun aile bireylerine tahsisindeki "tahsis" ibaresinin daha açıkça belirtilerek "kullanılabilir durumda tahsisi" şeklinde eklenmesi gerektiği, zira uygulamada elektriği, doğalgazı kesilmiş bir evin teslim edildiği,

İhtar kavramının açık olmayıp muğlak kaldığı, ihtarın şiddet uygulayan eş veya aile bireyine polislin tutanak marifetiyle vermesinin yeterli olması gerektiği, Tebliğ Kanununa göre yapılan ihtarda süre kaybı olduğu,

Hapis cezasının paraya çevrilememesi ve ertelenmemesi gerektiği, bu haliyle caydırıcılıktan uzak olduğu yönünde bazı görüş ve eleştiriler ileri sürülmüştür.

Bu görüş ve eleştirilere cevap olmak üzere sayın Bakan tarafından;

Tanımların genel hükümler içinde düzenlenmesi gerektiği ve yerinin Türk Ceza Kanunu olduğu,

Aynı şekilde Cumhuriyet Başsavcısı'nın bildirme zorunluluğunun Türk Ceza Kanunu'nda genel hükümlerde düzenlendiği, bu hükümlerin Tasarı'da olmayışının Tasarı'nın eksik kaldığı anlamını taşımadığı,

Tahsis ve ihtarın uygulanması yönündeki hükümlerin yönetmeliği ilgilendiren hususlar olduğu,

Verilen cezanın karara uymamanın cezası olduğu, şiddetin cezası olmadığı,

İzlemek konusunda kararın infazının değil, gözetilmesinin söz konusu olduğu belirtilmiştir.

Tasarının tümü üzerindeki görüşmelerden sonra, tasarı ile gerekçesi uygun bulunmuş ve maddelerinin görüşülmesine geçilmesi kabul edilmiştir.

Tasarımın çerçeve 1 ve 2 nci maddeleri ile yürürlüğe ilişkin 3 ve yürütmeye ilişkin 4 üncü maddeleri Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

Raporumuz, Adalet Komisyonu'na sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygıyla arz olunur.

Başkan	Sözcü	Üye
<i>Cevdet Erdöl</i>	<i>Sabri Varan</i>	<i>Mehmet Kerim Yıldız</i>
Trabzon	Gümüşhane	Ağrı
Üye	Üye	Üye
<i>Ahmet Yaşar</i>	<i>Muzaffer Kurtulmuşoğlu</i>	Bayram Meral
Aksaray	Ankara	Ankara
		(İmzada bulunamadı)
Üye	Üye	Üye
<i>Remziye Öztoprak</i>	<i>Osman Akman</i>	<i>Şerif Birinç</i>
Ankara	Antalya	Bursa
Üye	Üye	Üye
<i>Agah Kafkas</i>	<i>İrfan Rıza Yazıcıoğlu</i>	<i>İzzet Çetin</i>
Çorum	Diyarbakır	Kocaeli
Üye	Üye	Üye
<i>Hüseyin Tanrıverdi</i>	<i>Mahmut Duyan</i>	<i>Ali Arslan</i>
Manisa	Mardin	Muğla
Üye		Üye
<i>Feramus Şahin</i>		<i>Alim Tunç</i>
Tokat		Uşak

SAĞLIK, AİLE, ÇALIŞMA VE SOSYAL İŞLER KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN
AİLENİN KORUNMASINA DAİR KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI
HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1- Tasarımın 1 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2- Tasarımın 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3- Tasarımın 3 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4- Tasarımın 4 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Adalet Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Adalet Komisyonu

Esas No.: 1/1272

15/1/2007

Karar No.: 115

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başkanlığınızca 7/12/2006 tarihinde tali komisyon olarak Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilmiş olan “Ailenin Korunmasına Dair Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı (1/1272)”, Komisyonumuzun 10/1/2007 tarihli 83 üncü toplantısında, Hükümeti temsilen Devlet Bakanı Nimet Çubukçu'nun; ayrıca, Adalet Bakanlığı ile Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü temsilcilerinin katılımlarıyla incelenip görüşülmüş, geneli üzerindeki görüşmeleri tamamlanarak maddelerine geçilmesi kabul edilmiş ve Tasarımın tümü, Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurula sunulmak üzere Başkanlığınıza saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Köksal Toptan</i>	<i>Recep Özel</i>	<i>Ramazan Can</i>
Zonguldak	Isparta	Kırıkkale
Kâtip	Üye	Üye
<i>Hasan Kara</i>	<i>Fehmi Hüsrev Kutlu</i>	<i>Halil Özyolcu</i>
Kilis	Adıyaman	Ağrı
Üye	Üye	(Toplantıya katılmadı)
<i>Haluk İpek</i>	<i>Feridun Fikret Baloğlu</i>	<i>Yüksel Çorbacıoğlu</i>
Ankara	Antalya	Artvin
(Toplantıya katılmadı)	Üye	Üye
Üye	<i>Mehmet Küçükaşık</i>	<i>Feridun Ayvazoğlu</i>
<i>Orhan Yıldız</i>	Bursa	Çorum
(Toplantıya katılmadı)	Üye	Üye
Üye	<i>Mustafa Nuri Akbulut</i>	<i>Mahmut Durdu</i>
<i>Muzaffer Külcü</i>	Erzurum	Gaziantep
Çorum	Üye	(Toplantıya katılmadı)
Üye	<i>Hakkı Köylü</i>	Üye
<i>Mehmet Yılmazcan</i>	Kastamonu	<i>Muharrem Kılıç</i>
Kahramanmaraş	Üye	Malatya
Üye	<i>Orhan Eraslan</i>	Üye
<i>Süleyman Sarıbaş</i>	Niğde	Enver Yılmaz
Malatya	Üye	Ordu
(Toplantıya katılmadı)	<i>Ahmet Çağlayan</i>	(Toplantıya katılmadı)
Üye	Üşak	Üye
<i>Mehmet Nuri Saygun</i>	<i>Ahmet Çağlayan</i>	<i>Bekir Bozdağ</i>
Tekirdağ	Üşak	Yozgat
		(Toplantıya katılmadı)

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

AİLENİN KORUNMASINA DAİR KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1- 14/1/1998 tarihli ve 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 1- Türk Medenî Kanununda öngörülen tedbirlerden ayrı olarak, eşlerden birinin veya çocukların veya aynı çatı altında yaşayan diğer aile bireylerinden birinin veya mahkemece aylık kararı verilen veya yasal olarak ayrı yaşama hakkı olan veya evli olmalarına rağmen fiilen ayrı yaşayan aile bireylerinden birinin aile içi şiddete maruz kaldığını kendilerinin veya Cumhuriyet başsavcılığının bildirmesi üzerine Aile Mahkemesi Hâkimi meseleinin mahiyetini gözönünde bulundurarak re'sen aşağıda sayılan tedbirlerden bir ya da birkaçına birlikte veya uygun göreceği benzeri başka tedbirlere de hükmedebilir:

Kusurlu eşin veya diğer aile bireyinin;

- a) Aile bireylerine karşı şiddete veya korkuya yönelik söz ve davranışlarda bulunmaması,
- b) Müşterek evden uzaklaştırılarak bu evin diğer aile bireylerine tahsisi ile bu bireylerin birlikte ya da ayrı oturmakta olduğu eve veya işyerlerine yaklaşmaması,
- c) Aile bireylerinin eşyalarına zarar vermemesi,
- ç) Aile bireylerini iletişim araçları ile rahatsız etmemesi,
- d) Varsa silah veya benzeri araçlarını genel kolluk kuvvetlerine teslim etmesi,
- e) Alkollü veya uyuşturucu herhangi bir madde kullanılmış olarak şiddet mağdurunun yaşamakta olduğu konuta veya işyerine gelmemesi veya bu yerlerde bu maddeleri kullanmaması,
- f) Bir sağlık kuruluşuna muayene veya tedavi için başvurmaması.

Yukarıdaki hükümlerin uygulanması amacıyla öngörülen süre altı ayı geçemez ve kararda hükümlenen tedbirlere aykırı davranılması halinde tutuklanacağı ve hakkında hapis cezasına hükmedileceği hususu şiddet uygulayan eş veya diğer aile bireyine ihtar olunur.

ADALET KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

AİLENİN KORUNMASINA DAİR KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1- 14/1/1998 tarihli ve 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanunun 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 1- Türk Medenî Kanununda öngörülen tedbirlerden ayrı olarak, eşlerden birinin veya çocukların veya aynı çatı altında yaşayan diğer aile bireylerinden birinin veya mahkemece aylık kararı verilen veya yasal olarak ayrı yaşama hakkı olan veya evli olmalarına rağmen fiilen ayrı yaşayan aile bireylerinden birinin aile içi şiddete maruz kaldığını kendilerinin veya Cumhuriyet başsavcılığının bildirmesi üzerine Aile Mahkemesi Hâkimi meseleinin mahiyetini gözönünde bulundurarak re'sen aşağıda sayılan tedbirlerden bir ya da birkaçına birlikte veya uygun göreceği benzeri başka tedbirlere de hükmedebilir:

Kusurlu eşin veya diğer aile bireyinin;

- a) Aile bireylerine karşı şiddete veya korkuya yönelik söz ve davranışlarda bulunmaması,
- b) Müşterek evden uzaklaştırılarak bu evin diğer aile bireylerine tahsisi ile bu bireylerin birlikte ya da ayrı oturmakta olduğu eve veya işyerlerine yaklaşmaması,
- c) Aile bireylerinin eşyalarına zarar vermemesi,
- ç) Aile bireylerini iletişim araçları ile rahatsız etmemesi,
- d) Varsa silah veya benzeri araçlarını genel kolluk kuvvetlerine teslim etmesi,
- e) Alkollü veya uyuşturucu herhangi bir madde kullanılmış olarak şiddet mağdurunun yaşamakta olduğu konuta veya işyerine gelmemesi veya bu yerlerde bu maddeleri kullanmaması,
- f) Bir sağlık kuruluşuna muayene veya tedavi için başvurmaması.

Yukarıdaki hükümlerin uygulanması amacıyla öngörülen süre altı ayı geçemez ve kararda hükümlenen tedbirlere aykırı davranılması halinde tutuklanacağı ve hakkında hapis cezasına hükmedileceği hususu şiddet uygulayan eş veya diğer aile bireyine ihtar olunur.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Eğer şiddeti uygulayan eş veya diğer aile bireyi aynı zamanda ailenin geçimini sağlayan yahut katkıda bulunan kişi ise hâkim bu konuda mağdurların yaşam düzeylerini gözönünde bulundurarak daha önce Türk Medenî Kanunu hükümlerine göre nafakaya hükmedilmemiş olması kaydıyla talep edilmese dahi tedbir nafakasına hükmedebilir.

Bu Kanun kapsamındaki başvurular ve verilen kararın infazı için yapılan icrai işlemler harca tabi değildir."

MADDE 2- 4320 sayılı Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"**MADDE 2-** Koruma kararının bir örneği mahkemece Cumhuriyet başsavcılığına tevdi olunur. Cumhuriyet başsavcılığı kararın uygulanmasını genel kolluk kuvvetleri marifeti ile izler.

Koruma kararına uyulmaması halinde genel kolluk kuvvetleri, mağdurların şikayet dilekçesi vermesine gerek kalmadan re'sen soruşturma yaparak evrakı en kısa zamanda Cumhuriyet başsavcılığına intikal ettirir.

Cumhuriyet başsavcılığı koruma kararına uymayan eş veya diğer aile bireyleri hakkında Sulh Ceza Mahkemesinde kamu davası açar.

Fiili başka bir suç oluştursa bile, koruma kararına aykırı davranan eş veya diğer aile bireyleri hakkında ayrıca üç aydan altı aya kadar hapis cezasına hükümlenir.

Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin hususlar yönetmelikle düzenlenir."

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Eğer şiddeti uygulayan eş veya diğer aile bireyi aynı zamanda ailenin geçimini sağlayan yahut katkıda bulunan kişi ise hâkim bu konuda mağdurların yaşam düzeylerini gözönünde bulundurarak daha önce Türk Medenî Kanunu hükümlerine göre nafakaya hükmedilmemiş olması kaydıyla talep edilmese dahi tedbir nafakasına hükmedebilir.

Bu Kanun kapsamındaki başvurular ve verilen kararın infazı için yapılan icrai işlemler harca tabi değildir."

MADDE 2- 4320 sayılı Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"**MADDE 2-** Koruma kararının bir örneği mahkemece Cumhuriyet başsavcılığına tevdi olunur. Cumhuriyet başsavcılığı kararın uygulanmasını genel kolluk kuvvetleri marifeti ile izler.

Koruma kararına uyulmaması halinde genel kolluk kuvvetleri, mağdurların şikayet dilekçesi vermesine gerek kalmadan re'sen soruşturma yaparak evrakı en kısa zamanda Cumhuriyet başsavcılığına intikal ettirir.

Cumhuriyet başsavcılığı koruma kararına uymayan eş veya diğer aile bireyleri hakkında Sulh Ceza Mahkemesinde kamu davası açar.

Fiili başka bir suç oluştursa bile, koruma kararına aykırı davranan eş veya diğer aile bireyleri hakkında ayrıca üç aydan altı aya kadar hapis cezasına hükümlenir.

Bu Kanunun uygulanmasına ilişkin hususlar yönetmelikle düzenlenir."

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

MADDE 3- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 3- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd.

A. Gül

Devlet Bakanı V.

M. Aydın

Devlet Bakanı

N. Çubukçu

Millî Savunma Bakanı

M. V. Gönül

Millî Eğitim Bakanı

H. Çelik

Ulaştırma Bakanı

B. Yıldırım

Sanayi ve Ticaret Bakanı

A. Coşkun

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

A. Şener

Devlet Bakanı V.

M. Başesgioğlu

Devlet Bakanı

K. Tüzmen

İçişleri Bakanı V.

M. V. Gönül

Bayındırlık ve İskân Bakanı

F. N. Özak

Tarım ve Köy İşleri Bakanı

M. M. Eker

En. ve Tab. Kay. Bakanı

M. H. Güler

Çevre ve Orman Bakanı

O. Pepe

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

M. A. Şahin

Devlet Bakanı

M. Aydın

Adalet Bakanı

C. Çiçek

Maliye Bakanı

K. Unakıtan

Sağlık Bakanı

R. Akdağ

Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı

M. Başesgioğlu

Kültür ve Turizm Bakanı

A. Koç